

Articolul 65 alineatul (3) - Informații privind modalitatea de stabilire, în conformitate cu dreptul național, a efectelor hotărârilor menționate la articolul 65 alineatul (2) din Regulament

Participarea părților terțe la acțiunile civile este reglementată de articolele 78-81 din Legea privind procedura civilă. În conformitate cu articolul 78 alineatul (1) din legea menționată, o parte terță care intervine într-o acțiune civilă este o persoană fizică sau juridică ale cărei drepturi sau obligații în legătură cu una dintre părțile litigante ar putea fi afectate de hotărârea pronunțată în cauza respectivă. Implicarea părților terțe în procedurile judiciare servește la clarificarea tuturor faptelor în speță și la asigurarea eficienței procedurale, prin faptul că părților terțe li se permite să ofere explicații și să își prezinte punctul de vedere asupra acțiunii. Persoanele care nu intervin într-o acțiune, deși ar fi avut calitatea de părți terțe, nu își pierd niciun alt drept care le-ar putea reveni și nu sunt împiedicate să își apere interesele într-o eventuală acțiune separată. Este de reținut însă faptul că intervenția unei părți terțe ar putea afecta modul în care este soluționată acțiunea inițială. Acest aspect este important, de exemplu, în cazul examinării unei acțiuni în despăgubire ulterioare, întrucât din normele naționale de procedură civilă ale Letoniei rezultă că o acțiune ulterioară poate fi analizată numai după examinarea acțiunii inițiale și că instanța nu poate reexamina faptele acceptate în motivarea hotărârii pronunțate în acțiunea inițială.

Cererile de intervenție în acțiune depuse de părțile terțe pot fi admise până la momentul încheierii procedurilor de examinare pe fond a cauzei respective în primul grad de jurisdicție. Intervenția părților terțe în acțiune poate fi solicitată, de asemenea, de către una din părți sau de către procuror. În funcție de natura și de gradul interesului lor, părțile terțe se împart în (a) părți terțe cu pretenții independente; sau (b) părți terțe fără pretenții independente.

Părțile terțe care prezintă o pretenție independentă în legătură cu obiectul acțiunii pot interveni la cerere: în principiu, pretenția lor independentă este îndreptată atât împotriva pârâtului, cât și a reclamantului. Părțile terțe au aceleași drepturi și obligații precum reclamantul (a se vedea articolul 79 din Legea privind procedura civilă). Poziția unei părți terțe cu o pretenție independentă diferă de cea a unei părți care sprijină reclamantul (sau un coreclamant) prin faptul că satisfacerea pretenției părții terțe ar exclude, în principiu, satisfacerea pretenției reclamantului, în timp ce pretențiile părților respective nu se contrazic.

Părțile terțe care nu prezintă o pretenție independentă în legătură cu obiectul acțiunii pot interveni fie în sprijinul reclamantului, fie în sprijinul pârâtului dacă hotărârea pronunțată în cauza respectivă ar putea afecta drepturile sau obligațiile intervenientului față de una din părțile litigante. Părțile terțe care nu prezintă o pretenție independentă au aceleași drepturi și obligații procedurale precum părțile litigante, însă nu pot modifica temeiul sau obiectul acțiunii, nu pot mări sau reduce valoarea pretențiilor, nu pot retrage acțiunea, nu pot recunoaște pretenții, nu pot încheia tranzacții judiciare și nu pot solicita executarea hotărârii judecătorești. Actele de procedură prin care se solicită citarea părților terțe și actele de procedură prin care părțile terțe solicită intervenția în sprijinul reclamantului sau al pârâtului trebuie să conțină motivele citării sau ale permisiunii de intervenție în acțiune (articolul 80 din Legea privind procedura civilă). Părțile terțe fără pretenții independente intervin, în general, în cauzele în care există posibilitatea ca una din părți să introducă ulterior o cale de atac împotriva acestora, fie în cadrul unor cauze conexe, fie în cauze în care părțile terțe ar putea ele însele să introducă o acțiune ulterioară în funcție de rezultatul acțiunii inițiale.

Din dispozițiile articolelor 78-81 din Legea privind procedura civilă reiese că hotărârile pronunțate în cauze în care intervin părți terțe sunt obligatorii pentru părțile terțe respective și că ele pot fi executate împotriva părților terțe (sau părțile terțe pot solicita executarea hotărârilor) numai în cazurile în care părțile terțe respective au prezentat pretenții independente. Hotărârea produce totuși efecte juridice pentru părțile terțe în orice situație, în sensul că faptele stabilite în hotărârea respectivă sunt obligatorii în ceea ce privește orice acțiune ulterioară bazată pe procedura inițială.

Articolul 74 - descriere a normelor și a procedurilor interne de executare

Hotărârile judecătorești și hotărârile extrajudiciare se execută de îndată ce dobândesc eficiență juridică, exceptând cazul în care, potrivit legii sau în conformitate cu o hotărâre judecătorească, acestea pot fi executate imediat. În cazul în care se stabilește un termen pentru executarea voluntară a unei hotărâri judecătorești, dar hotărârea respectivă nu este executată, instanța va emite un titlu executoriu după expirarea termenului de executare voluntară. Executorii judecătorești înregistrați dețin autoritatea de a iniția executarea silită pe baza instrucțiunilor de executare.

Titlurile executorii sunt emise la cererea reclamantilor de către instanța care gestionează cauza respectivă. Se emite un titlu executoriu pentru fiecare hotărâre. În cazul în care o hotărâre urmează să fie executată în locuri diferite, iar o parte a acesteia este executorie imediat sau în cazul în care aceasta este în favoarea mai multor reclamanti sau împotriva mai multor pârâți, instanța va emite mai multe titluri executorii la cererea reclamantului. În situația emiterii mai multor titluri executorii, se va indica precis în fiecare dintre acestea locul executării sau partea din hotărâre ce urmează să fie executată potrivit titlului executoriu respectiv, însă, în cazul unei recuperări în solidar, tot astfel trebuie să fie și răspunderea pârâtului împotriva căruia se urmărește recuperarea în baza titlului executoriu.

Articolul 75 litera (a) - denumirea și datele de contact ale instanțelor cărora trebuie să le fie adresate cererile în temeiul articolului 36 alineatul (2), al articolului 45 alineatul (4) și al articolului 47 alineatul (1)

În Letonia, instanța districtuală sau instanța municipală [*Rajona (pilsētas) tiesa*] în a cărei jurisdicție sunt executate hotărârile.

Cererile de recunoaștere sau de refuz al recunoașterii [articolul 36 alineatul (2) și articolul 45] trebuie adresate instanței districtuale (sau instanței municipale) în a cărei jurisdicție se execută hotărârile respective sau instanței districtuale (sau instanței municipale) care are jurisdicție asupra domiciliului declarat al pârâtului. Cu toate acestea, în cazul în care nu există un domiciliu declarat, cererile sunt depuse la instanța în a cărei jurisdicție se află locul de reședință al pârâtului sau adresa sa înregistrată.

Articolul 75 litera (b) - denumirea și datele de contact ale instanțelor înaintea cărora se introduce o cale de atac împotriva deciziei privind cererea de refuz al executării în temeiul articolului 49 alineatul (2)

În Letonia, instanța regională [*Apgabaltiesā*], prin intermediul instanței districtuale (sau al instanței municipale) care a pronunțat hotărârea.

Articolul 75 litera (c) - denumirea și datele de contact ale instanțelor înaintea cărora trebuie introdusă orice cale de atac ulterioară în temeiul articolului 50

Nu se aplică.

Articolul 75 litera (d) - limbile acceptate pentru traducerea certificatelor privind hotărârile, instrumentele autentice și tranzacțiile judiciare

Nu se aplică.

Articolul 76 alineatul (1) litera (a) - normele de competență menționate la articolul 5 alineatul (2) și la articolul 6 alineatul (2) din regulament

În Letonia,

articolul 27 alineatul (2) din Legea privind procedura civilă, care prevede că, în cazul în care nu se cunoaște domiciliul pârâtului sau pârâtul nu are domiciliul permanent în Letonia, se poate înainta o acțiune înaintea instanței cu jurisdicție asupra locului unde acesta deține proprietăți imobiliare sau înaintea instanței cu jurisdicție asupra ultimului domiciliu cunoscut al acestuia;

articolul 28 alineatul (3) din aceeași lege, care prevede că un reclamant poate introduce o acțiune în legătură cu o vătămare corporală ținând seama de domiciliul acestuia sau de locul unde s-a produs vătămarea respectivă;

articolul 28 alineatul (5) din aceeași lege, care prevede că o acțiune de recuperare a unei proprietăți sau de despăgubire în legătură cu valoarea unei proprietăți poate fi introdusă, de asemenea, ținându-se seama de domiciliul declarat al reclamantului;

articolul 28 alineatul (6) din aceeași lege, care prevede că acțiunile de drept maritim pot fi introduse, de asemenea, ținându-se seama de locul unde a fost pus sechestru asupra navei pârâtului;

articolul 28 alineatul (9) din aceeași lege, care prevede că un reclamant poate introduce o acțiune care decurge din raporturi de muncă ținând seama de domiciliul declarat sau de locul de muncă al acestuia.

Articolul 76 alineatul (1) litera (b) - normele privind citarea părților terțe menționate la articolul 65 din regulament

Potrivit articolului 640 din Legea privind codul de procedură civilă, o decizie de recunoaștere și de executare a unei hotărâri pronunțate de o instanță străină sau o decizie de refuz al cererii se va pronunța de un complet de judecător unic în baza cererii depuse și a documentelor anexate la aceasta în termen de zece zile de la înaintarea acțiunii, fără citarea părților.

Articolul 76 alineatul (1) litera (c) - convențiile menționate la articolul 69 din regulament.

Acordul din 11 noiembrie 1992 privind asistența juridică și relațiile juridice dintre Republica Letonia, Republica Estonia și Republica Lituania.

Acordul din 23 februarie 1994 dintre Republica Letonia și Republica Polonia privind asistența juridică și relațiile juridice în materia dreptului civil, a dreptului familiei, a dreptului muncii și a dreptului penal.

Ultima actualizare: 14/07/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.